

[Aksel Larsen.]

på, at det, man er i gang med fra De Forenede Nationers side, og som regeringen altså vil støtte, er at søge udviklet de såkaldte underudviklede områder, hvorfra man håber at kunne hente vigtige råstoffer og halv- eller helfabrikata til brug for den imperialistiske verden, og at der aldeles ikke i første række er tale om at hjælpe befolkningen. Lad mig gøre opmærksom på, at elendigheden i de såkaldte underudviklede områder, det være sig i Asien, Afrika eller andetsteds, er forårsaget direkte af imperialismen, som tilegnede sig disse områder, undertrykte befolkningen, udplyndrede den og har ladet den leve i nød og elendighed.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke vil jeg ikke beskyldte for at være naiv, aldeles ikke, det ærede medlem hr. Viggo Starcke er en demagog — jeg havde endda lyst til at føje et meget stærkt adjektiv til, men det skal jeg undlade —, som fuldkommen samvittighedsløst i den samme tale modsiger sig selv flere gange, idet han går ud fra, at tilhørere og læsere ikke lægger mærke til det, men hver gang, de ser et af hans postuler fremsat, synes, at det lyder umådelig rigtigt. Det ærede medlem hr. Viggo Starcke talte om den tid, da emigrationen kunne løse befolkningsoverskudsproblemet her og andre steder, og denne emigration, sagde det ærede medlem, var mulig, fordi der var fri jord, som emigranterne kunne tage. Tyve minutter senere i sin tale gav det ærede medlem en iøvrigt ganske rigtig skildring af, hvordan negrene i Afrika opfatter dette med de hvide mænds emigration og tagen jord, nemlig sådan, at dengang de hvide mænd kom, var det negrene, der havde jorden, og de hvide mænd havde bibelen, og nu har de hvide mænd jorden og negrene bibelen. Det, der er sket ved emigrationen, er, at man er gået ud og med vold eller ved bedrageri har taget jorden fra landenes oprindelige indbyggere. Jeg vil minde det ærede medlem hr. Viggo Starcke om, hvordan det gik med Indien. Da englænderne erobrede Indien, opdagede de til deres forbauselse, at der var ingen, der ejede jorden i Indien, der herskede nogenlunde de tilstande, hvad jorden angår, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke præker så meget om at vi skal have. Så satte de engelske kronjurister sig hen og grundede; de fandt ud af, at i henhold til engelsk lov, gældende

i England, tilhører al herreløs jord kronen, og så resolverer de, at da der ikke er nogen, der ejer jorden i Indien, men kun nogle, der bruger den, tilhører al Indiens jord den engelske krone.

Ja, det er den hvide mands ulykkelige gerning i andre verdensdele, at han har taget jorden og rigdommene fra befolkningerne og undertrykt dem. Men alt tyder jo på, at befolkningerne nu rejser sig i disse lande og vil have ikke blot deres jord, ikke blot bedre levevilkår, men deres frihed. Jeg kan forsikre den højtærede statsminister og alle andre, som går og er så rørt over deres egen tilbøjelighed til at hjælpe de underudviklede områder og give dem lidt mad, og hvad man ellers kan gøre, at befolkningerne i disse såkaldte underudviklede — man skal forstå det således: af de imperialistiske magter undertrykte — områder lever i elendighed, og at det væsentlige for dem ikke er maden, men at få deres nationale frihed, ret til selv at regere og bestemme over deres eget land. Og så længe de ikke har fået denne ret, fortsætter frihedskampen i det, man så smagfuldt kalder de underudviklede områder.

Nå, jeg er ellers i den situation, at jeg må takke statsministeren for en del af den tale, han har holdt, og ikke så ganske lidt, ikke fordi jeg er enig i statsministerens synspunkter, men fordi statsministeren har sagt en mængde ting, som virkelig er ganske interessante og tildels rigtige.

Statsministeren har f. eks. sagt, at vort bytteforhold overfor udlandet har været dårligere under denne regering end i nogen anden regerings tid. Ja, det skal jeg ikke bestride, men statsministeren burde tænke på, hvorfor bytteforholdet har været så dårligt. Det skyldes — som han selv er inde på senere — den ulykkelige devaluering, som jeg her for første gang hører kritiseret fra venstres side. Men det skyldes også, at man med flid bestræber sig på at slutte de dårligst mulige handelsaftaler for Danmark, således at vi sælger den væsentligste del af vore eksportvarer billigere, end nødvendigt var, medens vi køber dyrere ind.

Ministeren talte om valutaen og noterede med stolthed, at det var lykkedes at bringe prisbevægelserne under kontrol og forbedre vor valutastilling med ca. 550 mill. kr. Det var han glad for. Jeg synes, det er påfaldende, at hverken statsministeren eller finansministeren har følt trang til at komme